

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Праведний Ієрей Йона
Одеський

The Righteous Priest
Jonah of Odesa

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Сам Господь кожду людину ставить у дане місце саме на той час, коли вона там особливо потрібна.» (о. Йона Атаманський)

На 30-го травня за григоріанським календарем (а це 17-го травня за юліанським) альманах *Рідна Нива* Української Православної Церкви в Канаді подає ще одного українського Угодника 20-го віку – Праведного Ієрея Йону Мойсеевича Атаманського з Одеси – у день його упокоєння в Господі 1924 р.

О. Йона народився 14/27 вересня 1852 (або 1855), на Свято Воздвиження Чесного Хреста у родині Диякона Мойсея Флоровича Атаманського (сулжив він у Церкві Різдва Пресвятої Богородиці) і його дружини Гликерії (її ім'я означає «солодкість»). Було це в Слобідці Романівці, в одній з найубогіших дільниць м. Одеси, в місті, яку

“The Lord Himself places everyone in a certain place at just the time when he is most needed.” (Fr. Jonah Atamansky)

For May 30 on the Gregorian Calendar (which is May 17 on the Julian) the *Ridna Nyva* of the Ukrainian Orthodox Church of Canada lists another twentieth-century Ukrainian Saint – the Righteous Priest Jonah Moyseyevych Atamansky of Odesa, on the day of his repose in the Lord in 1924.

Fr. Jonah was born on September 14/27, 1852 (or 1855), on the Feast of the Elevation of the Cross, into the family of Deacon Moses Florovych Atamansky (who served in the Church of the Nativity of the Theotokos) and his wife Gliceria (whose name means “sweetness”). This was in Slobidka Romanivka, one of the poorest districts of the city of Odesa, which had been founded as a Tatar settlement in 1240 and called Khadjibey,

заснували в 1240 р. як поселення татар назвавши його Хаджібей, доти доки Цариця Катерина II перейменувала його.

Йона став круглим сиротою, ще за дитинства. Жив він спочатку на цвинтарі біля гробів його батьків а потім у дзвіниці. Та його прогнали з тих місць. На останку його дядько а потім бувша нянька пожаліли його, дали йому притулок і послали його до школи.

Одружився з Анастасією і прийняв свячення Дияконське в 1884 а через два роки висвятив його на Священника Архієпископ Никанор (Бровкович), що сказав про нього: «Беріть благословення в о Йони... Я відчув особливу благодать у ньому, його душа палає священним вогнем. Він буде визначним Священником». У них народилось 9 дітей.

Душпастирство о. Йони розпочалося в селі Кардашовці. Там він захищав Православну Віру поміж прихильниками Протестантського Євангелізму (відомих як «Штундисти» - ім'я походить з німецького слова, що означає «година» - "stunde"). Багатьох він увів у Православ'я.

У 1897 р. його перенесли в Успенський Собор в Одесі а в 1901 став він Настоятелем портової Церкви Св. Миколая в Одесі. Він особливо посвячувався Відправам Богослужінь. Його виголоси були чіткі та виразні і виходили з серця. Вірні отримували видужання та звільнення від демонського поневолення приймаючи Святе Причастя з його рук. Він також часто святив Воду і відправляв Акафісти.

У червні 1905 р. він спричинився до примирення в місті відправою Чину Похорону матросові, якого вбили підчас бунту на кораблю Потьомкін, Григорію Вакуленчуку, хоч сам був на той час досить хворий, як споминає його улюблена дочка, Віра. О. Йона був сказав: «Сам Господь

prior to its re-naming by Tsaritsa Catherine II.

Jonah was orphaned while yet a small child. He lived on the cemetery near the grave of his parents and then in a bell-tower. He was driven from these places. Finally his uncle and then his former nanny took pity on him and gave him shelter and sent him to school.

He married Anastasia and was ordained a Deacon in 1884 and, two years later, a Priest by Archbishop Nicanor (Brovkovich) who said of him: "Take Fr. Jonah's blessing... I felt a special grace in him, his soul is burning with a sacred flame. He will be a distinguished priest". The couple had nine children

Fr. Jonah's pastorship began in the village of Kardashovka where he defended the Orthodox Faith among followers of Protestant Evangelicalism (known as "Shtundysty", a name taken from the German word for "hour" - "stunde"). Many of them were received into Orthodoxy.

In 1897 he was transferred to serve in the Dormition Cathedral in Odesa and in 1901 he became Rector of the St. Nicholas port Church in Odesa. He was particularly dedicated to celebrating Divine Services. His intonations were clear and distinct and clearly heartfelt. There were healings and deliverances from demonic oppression among those who received the Eucharist at his hand. He also frequently celebrated Holy Water Blessings and Akathists.

In June of 1905 he was instrumental in bringing peace to the city by officiating at the Funeral for the sailor who was killed in the mutiny on the ship Potemkin, Gregory Vakulenchuk, although he himself was quite ill at the time, according to the recollections of his beloved daughter, Vera. Fr. Jonah had said: "The Lord Himself places everyone in a certain place at just the time when he is most needed".

This was the daughter which he had held in his arms in prayer before the

кожну людину ставить у дане місце саме на той час, коли вона там особливо потрібна».

Це була та дочка, яку він тримав у своїх руках у Молитві перед Іконою Богородиці у своєму домі, коли вони начебто померла. Вона стала виявляти знаки життя і остаточно пережила свого улюбленого батька.

Нерідко бували чуда внаслідок Молитов о. Йони. Це особливо прикро сприймали безбожна комуністична влада, що прийшли в силу в Одесі після Революції. Одного разу вони намагалися – безуспішно – завербувати відомого офтальмолога, д-ра Володимира Філатова, щоб він заперечив чудо дару зору внаслідок 9 днів Акафістів та Молебнів, яких служив о. Йона, двох-літній дитині, яка була народилася сліпою.

Інша дочка, Софія, принесла йому багато смутку бо відкинула Віру і приєдналася до безбожників. Її засмучений батько передбачив, що її спасіння настане внаслідок терпіння. Вона й стала свого роду Мученицею, бо ж її розстріляли нацисти наїзники разом з іншими пацієнтами психіатричної лікарні, де вона знаходилася в часі другої світової війни. Гітлерівська ідеологія вимагала ліквідацію людей з недостачами, яких вона називала «життям негідним життя». Остаточним результатом цієї демонської ідеології був Голокост.

Передбачаючи свій відхід від цього світу, о. Йона звелів похоронити його біля його родини на цвинтарі в Слобідці Романівці. Незважаючи на намагання влади применшити його Похорон, участь у ньому прийняли сотки тисяч народу. До його могили приходили численні паломники прохаючи його заступництва та провидіння. На останку його в 1996 р. прославили в хорі Святих і його нетлінні Мощі положили в раку в Успенському Соборі, в якому він колись служив.

Icon of the Theotokos in his home when she had apparently died. She began to show signs of life and outlived her beloved father.

Miracles were not unusual as a result of the prayers of Fr. Jonah. This was particularly ill received by the atheistic Communist authorities who took power in Odesa after the Revolution. On one occasion they sought unsuccessfully to enlist the renowned ophthalmologist, Dr. Volodymyr Filatov, to deny the authenticity of a miracle of sight granted, as a result of nine days of Akathists and Molebens served by Fr. Jonah, to a two-year-old child who had been blind from birth.

Another daughter, Sophia, brought him much grief, having turned her back on the faith and thrown in her lot with the atheists. Her sorrowful father foretold that her salvation would come through suffering. She did become a sort of martyr as she was shot by the invading Nazis along with the other patients of a psychiatric hospital where she found herself during the second world war. Hitler's ideology called for the elimination of handicapped people who were labeled as "life unworthy of life". The final result of this demonic ideology was the Holocaust.

Foreseeing his coming departure from the world, Fr. Jonah asked to be buried beside his family in the cemetery at Slobidka Romanivka. In spite of the authorities' efforts to downplay his funeral it was attended by hundreds of thousands. His grave site was frequented by pilgrims seeking his intercessions and guidance. Finally in 1996 he was canonized and his incorrupt body was placed in a reliquary in the Dormition Cathedral where he had once served.

The prayers of the Righteous Priest, Fr. Jonah of Odesa, continue to bless and guide many in his homeland of Ukraine and beyond. God is most glorious in His Saints.

<p>Молитви Праведного Ієрея о. Йони Одеського далі приносять благословення й провидіння багатьом в його батьківщині Україні та поза нею. Дійсно славний Бог у Святих Своїх!</p>	
---	--